

Les xifres

6,9

milions d'euros més l'IVA costa la nova plaça Mercat, que construeix Rubau Tarrés i que s'ha d'obrir pels volts de la festivitat de Sant Lluç de l'any vinent, a l'octubre.

15

milions d'euros és la quantitat fins a què el govern municipal d'Olot pretén reduir l'endeutament que, l'any 2010, era de 28 milions d'euros.

10

regidors va aconseguir Convergència i Unió amb Rcat en les últimes eleccions municipals, celebrades el 2011, i es van quedar a un de sol de la majoria absoluta.

CONTRAPUNT

Ara, la participació

Ho repeteixen molt: Olot ha de recuperar la seva posició entre les ciutats mitjanes de Catalunya. La promoció de la ciutat, en el sentit més ampli del terme, ha estat un dels principals pals de pallers dels dos anys de mandat de CiU i Rcat, a què destina una part important del pressupost i molts esforços. L'equip de govern manté que tot és promoció, una promoció que es fonamenta sobre els actius del paisatge i de la gastronomia. D'aquí la voluntat de fer un parc dels volcans, de la fira de DO Orígens, de promoure estades esportives i d'altres tipus a la ciutat, d'ofertes per atraure visitants i allargar l'estada, etc. Per al segon tram del mandat actual, té reptes importants com ara posar en marxa del nou hospital comarcal de la Garrotxa, definir els usos de l'hospital vell quan es desallotgi, l'entrada en servei del nou parc de bombers, continuar insistint en la promoció, promoure més formació universitària i consolidar l'aconseguida, consolidar la renovació de l'aparell burocràtic de l'Ajuntament, definir l'illa urbanística del darrere del Teatre Principal i el Firal, etc. Caldrà diàleg per definir projectes molts importants per al futur de la ciutat. Ara, serà l'hora de determinar si l'aposta per la participació ciutadana funciona. Un altre repte amb majúscules.

Xoc de maneres d'entendre el govern local

Els grups d'esquerres de l'Ajuntament d'Olot retreuen a CiU que hagi implantat un model de dretes. ERC, per exemple, recorda que ha fet bo que tot allò que poden fer els privats ha d'estar en les seves mans. El PSC ha manifestat des del primer moment que el seu model d'Ajuntament és un altre i que les seves prioritats són més socials. L'oposició creu que s'ha fomentat la participació, però apunta que no hi ha hagut grans debats ciutadans. El PP li ha retret que hagi destinat esforços a les iniciatives independentistes. I PxC ha criticat moltes vegades que hagin arribat al ple temes de política general.

GARROTXA

Tancaran els túnels de Bracons durant tres nits

Els túnels de Bracons de la carretera C-37, que uneixen els termes de la Vall d'en Bas i Torelló, estaran tancats al trànsit les nits de dilluns, dimarts i dimecres d'aquesta setmana, des de les nou del vespre fins a dos quarts de set del matí. Com ja va passar a principi del mes de juliol, el tancament es fa per poder dur a terme unes obres de manteniment en les estructures i en els serveis de les galeries. Aquest tram de la C-37 és la via més ràpida i còmoda per desplaçar-se entre les comarques de la Garrotxa i Osona. D'alternativa, els conductors poden optar per voltar cap a Ripoll i agafar la C-17 en direcció a Vic, la carretera C-153 (per la Salut i l'Esquirol) o la collada de Bracons i la Vola (BV-5224). ■ REDACCIÓ

AGRICULTURA

El PSC demana ajuts per les pedregades

El PSC proposa que el Consell Comarcal del Baix Empordà canalitzi les polítiques per trobar solucions pels propietaris afectats pels danys que va causar la pedregada del passat 19 de juliol al Baix Empordà. El primer secretari dels socialistes gironins, Juli Fernández, i la diputada Marina Geli, que han visitat les zones afectades, consideren que els representants del Departament d'Agricultura s'haurien de pronunciar i tenir presència en el territori per valorar i agilitar com s'han de com pensar les pèrdues provocades per la pedregada que hi va haver al juliol passat. Proposen que el Consell Comarcal convoqui una taula de municipi. ■ EL PUNT AVUI

GIRONA

Mifas es pot quedar sense zones blaves

Reagrupament ha denunciat que l'equip de govern de l'Ajuntament de Girona posa en risc la tasca que Mifas porta a terme a la ciutat des de fa 34 anys. Carles Bonaventura, regidor del grup de la CUP+Rcat, considera lamentable que CiU tingui en compte només l'aspecte econòmic en el concurs per la gestió de les zones blaves a Girona. Reagrupament i la CUP s'han posat a disposició de l'entitat per defensar la continuïtat de la tasca que presta a la ciutat i que podria perdre propietat. ■ REDACCIÓ

OPINIÓ

David
Marca

La relliscosa judicatura

En una democràcia que s'honra de ser-ne ple exercici, la llibertat d'opinar i informar per part de l'engranatge de l'administració de justícia –amb totes les reserves que calguin– hauria de ser habitual, la norma. Els portaveus dels tribunals, rigorosament controlats, sols informen d'alguns trets i els especialistes dels mitjans han de recrear perillosament la imaginació i l'experiència de llegir entre línies per apropar-se a la realitat.

Si en els nomenaments dels membres dels tribunals intervenen –és sabut– els partits obertament, i les pressions de les institucions i de grups de poder denuncien els afanys d'obtenir domini –és clar–, és clar –en tal o qual tribunal, i els mitjans comenten, sense vergonya, les possibles composicions més o menys favorables als uns o bé als altres, llavors la imparcialitat, parenta directa de la democràcia, no queda en massa bon lloc, guanyi qui guanyi i es nomeni qui es nomeni. Tota la rocambolesca trama del nomenament de jutges és estranya, per no dir irregular. Es poden sentir expressions com aquesta: "En el Constitucional tenim a tals." O bé: "En el Tribunal –el que sigui– som majoria", i resten impàvids anunciant un possible control antidemocràtic de la justícia. D'altra banda, es nota, en els judicis difícils o de personatges rellevants, l'excessiva prudència emprada i, fins i tot, una certa por de posteriors

Mariano Rajoy conversant amb el ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón, i Soraya Sáenz de Santamaría ■ EFE

conseqüències. Els procediments judicials actuals tampoc ajuden gens. Milers i milers de folis emplenats d'una literatura arcaica, sovint incomprendible per als no versats, amb què, durant dies, setmanes i mesos, compliquen la senzillesa, amunteguen les inútils consideracions, recorren el procediment emprat cercant esclertes per interferir, converteixen la simplicitat i l'evidència en complicacions i terrenys de dubtes i, el més negatiu, allunyen el dictamen final del procés, arribant, fins i tot, a pervertir-lo. Hom, observador atent del gènere humà, té la impressió que una bona part de la judicatura exerceix amb una prevenció excessiva, parenta de la por. Contrastada la meua

El pitjor han de ser les indignes pressions d'origens inconfessables

opinió, he de dir que hi ha moltes persones que pensen el mateix. Veure circular pels carrers imputats en grans escàndols financers causa a la societat una sensació estranya de desempatament. "Com és possible?", diuen els ciutadans. L'aplicació de la justícia hauria de ser temuda pels contraventors i no pas pels mateixos executors!

No han de ser fàcils les decisions dels jutges davant dels problemes rocambolescos –a vegades, més de consciència que tècnics o legislatius– que han d'afrontar molt sovint. El pitjor, però, han de ser les indignes pressions d'origens inconfessables que de vegades han de tenir. Una nova i actual legislació i un renovat i modern procediment alleugeririen el treball, simplificarien la comprensió i dignificarien l'exercici de la justícia, sovint en terreny de dubte. El "Via fora, lladres!", del 1714, s'hauria d'oïr novament!